

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1276 Usque Ad Annum 1312

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1766

VD18 90118251

§. 53. Primatus Burdigalensis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67012](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67012)

Sæcul. XIV. mentis die 23 Novembris Clemens V
A. C. 1305. primum sacrificium Papæ ritu peregit:
M. Westmon. tum dedit prandium: quo finito rixa in-
 p. 452. ter domesticos ejus & Cardinalium orta
 tam graviter exarsit, ut veniretur ad ma-
 nus, & unus de Papæ fratribus neca-
 retur.

§. LIII.

Primatus Burdigalensis.

Gall. Chro. In primis Papa Burdigalensem Ecclesiam
 to. 1. p. 219. a primatu Bituricensi liberam fecit per
Thomass. diploma Arnolfo Chantelupio successori
 disc. to. 2. suo inscriptum, cujus hæc erat summa.
 part. 4. p. 43. Debemus peculiarem gerere curam Ec-
 clesie Burdigalensis, quippe quæ nos pri-
 mo filium, deinde sponsum, modo patrem
 acceperit. Primatus vero, quem Bituri-
 censes Archiepiscopi supra Burdigalen-
 ses sibi asserunt, a longo tempore multis
 controversiis, gravibusque offensionibus
 ansam præbuit. Papa Gregorius hæc
Sup. l. 84. de re sanctionem edidisse dicitur: sed hæc
 §. 10. non fuit observata: & duo Archiepisco-
 pi perrexerunt alter alterius jurisdic-
 tionem usurpare: unde consecuti sunt po-
 pulorum motus, homicidia, & sacrilegia
 quorum testes nos ipsi fuimus. Ut
 proin tot malis remedium, ac his dua-
 bus

CLEM. V. P. ALB. LOC. AND. II. OR. IMP. 591

Sæcul. XIV.
A.C. 1305.

bus Ecclesiis pacem afferamus & tranquillitatem, te, successoresque tuos, Ecclesiam atque provinciam Burdigalensem primatu & omni jurisdictione Archiepiscopi Bituricensis omnino exsolvimus, ac vetamus, ne ipse aut ejus collegium etiam vacante sede quidquam contra motiatur, futurum alioquin irritum. Dabat Lugduni 26 Novembris anno 1305.

Quo tempore Bertrandus Degotus Burdigalensem tenebat sedem, se dicebat Primatem Aquitanie: quod ferendo impar Ægidius Romanus Archiepiscopus Bituricensis Gualterio Brugensi Pictavorum Episcopo præcepit, ut ipsius nomine id interdiceret Archiepiscopo Bertrando, & contumacem proscriberet. Episcopus Pictaviensis, quanquam Burdigalæ Suffraganeus, egit mandatum illius, quem agnoscebat Primatem suum. At in summo dignitatis gradu positus Bertrandus hunc Antistitem exautoratum ad Fratres Minores, e quorum numero evocatus fuerat, remisit. Haud multo post Gualterius æger, ac se morti proximum videns a sententia Papæ ad judicium Dei, vel ad futurum Concilium appellavit, voluitque suæ provocationis litteras in charta pergamenâ scriptas humari secum, manique suæ inferri.

ri.

Sæcul. XIV. ri. Sic obiit 21 Jan. 1306: ac sedes
 A.C. 1305. Pictaviensis vacavit quindecim menses.

§. LIV.

Novi Cardinales.

Decimo quinto Decembris illo Mercurii die, quo trimestris ecclesiastici jejunium colebatur, Papa Clemens V. Lugduni decem creavit Cardinales. Primus erat Petrus Sacellius Episcopus Tolosanus, nobili genere natus in Marchiæ loco, cui nomen est * Sacellum Ferridæ. Egerat primo Præfectum Antimonasterii in diocesi Lemovicensi, ac Professore Juris Civilis in Universitate Aureliæ; ubi Papam Clementem inter discipulos suos numerasse creditur. Deinde fuit Canonicus Parisinus, & unus ex iis, qui habuerunt senatum Tolosæ mense Januario 1288, & Parisiis an. 1290. Carcassonensis Episcopus an. 1292 factus, & ineunte Octobri an. 1298 per Bonifacium VIII translatus Tolosam, denique a Clemente V absens designatus est Cardinalis Presbyter, ac re comperita Lugdunum venit 30 Jan. 1306. Postea 7 Decembris episcopatum Prænestinum a decessu Cardinalis Theodorici vacantem nactus, ab eo tempore Cardinalis Prænestinus solebat dici.

* la Chapelle
 de Taillefer.
Baluz.
 p. 63. 626.
 Sup. §. 31.

Secun-